

List mému dítěti

Za nocí dlouhých často u nich mohu bdít
při lampě jediné, jejíž jen matný svit
tu celou místnost měnívá v dětské nebe
- pak v každém z nich spatřuji trochu i tebe.
Tu k tobě letím v duchu, hochu můj drahý,
v srdci svém šťastna, že nejsi se mnou, tady!

Život o krásy už tolik mě oloupil -
o kolik blaha as tebou mě připravil...?

Tereziín 1942

Ilse W e b e r o v á

SSSR. "Sovětskaja Latvija" píše na okraji událostí v Rize ze 14. června: "...na vyzvání zahraničních nepřátelských stanic vůči SSSR, podřízených americké CIA, někteří obyvatelé položili květy pod pomník Svobody. Podle výpovědí organizátorů té akce jejím cílem bylo uctění památky blízkých, kteří osm dní před zrádným přepadením Německem hitlerovským na Sovětský svaz, byli přesídleni do hloubky země. Jak známo, toto opatření mělo preventivní charakter a bylo uplatňováno proti osobám jisté kategorie. Jednak /a bylo to uznáno i v pracích historiků sovětské Litvy/ během provádění této akce v podmínkách kultu osobnosti Stalina utrpěli rovněž nevinní, loajálně naladěni vůči sovětské vládě lidé. Oddání holdu lidem, kteří nevinně utrpěli - obětmi okolností jež byly odsouzeny stranou, kdy došlo k odstoupení od norem socialistické zákonnosti - ne může být nepochybně posuzované jako akce antisovětská". Tygodnik Powszechny 27/87.

ČSSR. Na květnovém sjezdu československého Svazu spisovatelů řekl Josef Šimon: "Dokud Svaz spisovatelů bude odmítat odpovědnost za literaturu jako celek, literatura si bude hledat cestu ke světu a čtenářům vlastními cestami".

Polsko. Prof. Ryszard Manteuffel na stránkách "Życia Warszawy": "Roľník odprodávající zemi jiným roľníkům musí získat důchod rovný s těmi, kteří odkazují zemi státu, či svým nástupcům. Náčelník často neví co s ní potom udělat a tyto statky jsou potom obhospodařované extenzivně...Musí se také odstranit přidělování prostředků k produkci či nucené prostřednictví při prodeji zemědělských výrobků". Tygodnik Powszechny 27/87.

SSSR. Daniil Granin: Zubr - hrdinou je skutečná osobnost, jeden ze zakladatelů sovětské genetiky Nikolaj Vladimirovič Timofejev-Resovskij...V kontrastu s tímto obdobím vychází najevo hluboká a mnohostranná škodlivost jevu, který vešel do povědomí pod názvem "lysenkovština". "Lysenkovština" znamenala útok bojovného tmářství, nevzdělanosti, voluntarismu se všemi neblahými metodami. Nejenže vážně ohrozila biologii a zabrzdila její vývoj o mnoho let, ale na dlouho znamenala i vědeckou práci, vědecký život, vztahy mezi vědci i charaktery a osudy mnoha lidí. Rudé právo 13.června 1987.

SSSR. Michail Gorbačov, gen.taj.ÚV KSSS:...Musíme se navzájem respektovat. Na úrovni států se nyní přiznává, že jiné země mohou žít jinak. Je to přece jejich věc, je to surchované právo národů. Kdybychom jim to upírali, z čeho by vycházely mezinárodní vztahy i lidé, které znepokojují osudy socialismu, budoucnost našeho lidu a rozkvětu země, mají různé zkušenosti a různé názory. Musíme proto zajistit takové ovzduší, které by umožnilo přihlížet ke všem názorům. RP.

ČSSR. Sešlo se I.fórum Charty 77.

Dne 10.6.t.r. se sešlo v jednom pražském bytě první tematické fórum Charty 77 v počtu asi 50 lidí, převážně mladých. Bylo věnováno ekologické problematice. Základem diskuze byl nedávno vydaný dokument Charty 77 k čistotě ovzduší, nazvaný "Aby se dalo dýchat". Z velmi živé diskuze vzešla řada konkrétních návrhů. Setkání se zúčastnili též zahraniční novináři a dva představitelé západoněmecké strany Zelených. Jan Litomýšský, Libuše Šilhánová, Josef Vohryzek, mluvčí Ch 77. Ingoch 9/87.

Polsko. Kislal: Ale k věci: Východ i Západ v evropském pohledu, čili dvě strany světa skondenzované na jednom kontinentu, to je opravdu historická zvláštnost, a zajímat se o to je důležitější než druhým Japonskem či třetími Čínou. Neboť tady, na naší půlvýspě od Uralu do Atlantiku ďáblu se nejlépe podařilo pomíchat myšlenky i jazyky, což mne udivuje a chci to opsat. Například Marx. Co si jiného z něho čerpali ti, a cosí jiného tamti, i když jedni i druzí jsou Evropané a Marx také, i když se o tom zapomíná./----/, a tak vyšlo cosí jiného, ani to ani ono, cosí úplně jiného než si představoval bradatý-babař z Trevíru, vznikl potvorný zmatek myšlení mezi Východem a Západem. Když čtu dnes nejvýznačnější hlavy Západu, třeba ty rozehnané kóysi Hitlerem filozofy školy frankfurtské, tak se mi zdá, že slyším prohlášení bláznů. A je přece nemožné, abych já jeden byl normální a ostatní aby se zbláznili. Je tomu takasi proto, že jsem zavěšen mezi Východem a Západem, evropských samozřejmě, kteréžto zavěšení chci nyní nenávratně prohloubit. A znovu tam uslyším, to co stále slyším i tady: že přece Marx chtěl dobře, jenže to, ono i tamto... V zásadě všichni chtějí dobře, o čemž ďábel dokonale ví, neboť je to schopný jedinec. Jediný Hitler chtěl určité zle... Předpokládám vždycky raději nejhorší, a že nemám rád překvapení, jsem raději s těmi co jistě prohrají. Tak jsem vlastně soudil r.1945 o skupině "Tygodnika Powszechnego": byl jsem si jistý, že nevydrží, že dostanou po lebce dřívě či později. Boží víra, ovšem to je síla a i v lidovém Poslku dá sobě rady tak či onak. Naopak pro pprivátní samozvenou skupinku amatérů Pána Boha, místo tu nebude, musí zle skončit a vědí o tom a jen se vzpírají. To miluji, řekl jsem to miluji a proto jsem k nim přistoupil. Avšak do hry se zamíchal ďábel, který je značně inteligentnější, než se připouští. - Chcete mě přehytračit - pomysle si - chcete být spravedlivými mučedníky, dávajícími jiným příklad?! A právě pro to nic z toho: nic se vám nestane, trochu vás pro forma pošerpají, na chvíli zlikvidují a potom se vrátíte a glofiolou mučednictví a právě v tu chvíli Vás začne hubit moje nejperfidnější zbraň: pýcha. Pýcha z vlastní ctnosti a moudrosti. A na tu zbraň, už ochranu nenajdete: skromných nesejou a v každém případě nejméně. A válčit samým se sebou je člověku nejtížší: to se zřídka kdy podaří, zvláště ve skupině! A tak jste na oltáři, i když náklad máte malý a texty slabé. Ještě jednou se mi podařilo - jen trpělivost! To způsobal ďábel a musím říci, že ho obdivuji za důvtip, tak jak obdivuji /bez prospěchu/ každou dobrou práci... Tygodnik Powszechny 27/87.

SSSR. Z historie "Protokolů sionských mudrců".

Mnoho let možná i desetiletí se na ně nevzpomnělo z jedné prosté příčiny ony jsou - dávno odhalený falsifikát. Využívajíc tu situaci, že odhalení se už léty zapomněly, kdosi z neformální skupiny "Pamjať" neváhal dát těmto druhý dech... Text je rozdělen na protokoly: Č.1, Č.2...celkem 24. Jasně je jedno: autoři brožury chtějí přesvědčit čtenáře, že jsou před nimi protokoly z tajného setkání, na kterém sionisti a zednáři posuzují plán na zachvácení světovlády. "Protokoly" jakoby odhalují metody činnosti spiklenců, včetně rozšíření takových volných forem vlády, jež by dovedly svět k úplné rozpustě: obrácení tisku jako zbraň rozložení, rozšiřování pornografie, propaganda "rozkladných učení" - darwinismus, marxismus atd. "Protokoly" se poprvé objevily v Rusku začátkem XX.století v dvorních kruzích vznikla skupina, nespokojená vzrůstajícím vlivem na carskou rodinu objednaného z Francie "hypnotizéra a okultisty" doktora Filippa. "Protokoly" /jejich vydavatelem se stal náboženský spisovatel, mystik, předpovídající blížký příchod Antikrista, B. Nilus/ byly určeny k zkompromitování Filippa, přestavit ho jako zbraň "žido-zednářství", pronikajícího k nám ze Západu a rozkládající Rusko. Velmi rychle, ječnak, reakční síly, stojící u vlády, uviděli, že brožuru je možno využít v boji s liberalismem a revolučními idejemi. Anglický novinář F.Graves je v r.1921 odhalil jako velmi nápadně se podobající satíře Maurice Jolie "Dialog mezi Macchiavellim a Montesqušem" /1864/. F.Graves /jeho state byly publikovány v "Timesu" v srpnu 1921/ ukázal, že autoři "Protokolů" fakticky lonutili "sionské mudrce" opakovat názory Macchiavelliho. V březnu 1921 v americkém tisku se objevily vzpomínky kněžny Razdwill: na konci 90-tých let ona žila v Paříži a v jejím salonu pobýval i literát M.Golovinskij; on jí ukazoval sešit s texty "Protokolů" a přiznal se, že tento "materiál" jím vyhotovený v pařížské knihovně na příkaz náčelníka ruské zahraniční ochranky P.I.Račkovského, se stou silným úderem proti "žido-zednářství". K "Protokolům" se vyjádřil i významný ruský bohoslovec A.V.Kartašev /r.1917 ministr Prozatímní vlády a v emigraci hlava monarchistického Ruského národního výboru/: "Zachraň nás, Bože, před takovými spasiteli"! Kráceno. Moskovskije novosti 34/87.